

ser Toldloven paa denne Baggrund, kan jeg for mit Vedkommende være med til at anbefale den som en Bevægelse i denne Retning, endskønt jeg ser Maalet noget længere borte — hvor langt borte, er en anden Sag, det vil Tiden vise. Jeg er glad ved, at Skridtet bliver gjort med Forsigtighed, idet det nemlig er Erfaringen, der giver Sikkerhed for, at man kommer til at arbejde i den rigtige Retning.

Det er nu blevet sagt, at de indirekte Skatter mærkes ikke; jeg vil hertil sige, at det maa man endelig ikke tro. Man har nævnt noget om „Gaasen, som skriger“, naar den bliver plukket; jeg skal indrømme, at de Lag af Befolkningen, jeg nærmest repræsenterer, have ikke skreget højt, til Trods for, at de have maattet betale indirekte Skatter. Men de Herrer maa være fuldstændig klare over, at efterhaanden som den politiske Oplysning skrider frem, som den jo gør i Øjeblikket, vil Befolkningen, ogsaa de underste Lag, mere og mere blive klare over, hvad det er, man giver i Skat, enten det er direkte eller indirekte. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det forbavsede mig noget, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) — som jeg ser er optaget i dette Øjeblik — kunde udtale nogen Tvivl om, at Nedgangen paa de indirekte Afgifter paa det foreliggende Forslag vilde mærkes synderligt i de lavere Lag. Jeg skal kun nævne en ganske enkelt Varesort, som det ærede Medlem kunde tænke over, nemlig Petroleum. Det er ikke ualmindeligt, at Petroleum bruges i meget stor Udstrækning i den ganske jævne Befolkning, og jeg skal nævne, at det navnlig ogsaa bruges som Brændsel til Kogebred. Og jeg kan meget let skaffe Eksempler paa, at den Toldnedsættelse, som her foreslås, for en ganske almindelig Husmandsfamilie vil komme til at andrage for Petroleum alene saadan noget som 4 Kr. om Aaret. Det kan maa-ske siges, at det er ikke saa meget, men der er Folk, som ere nødte til at regne med meget smaa Summer; mellem dem ere netop de Folk, der er Tale om her: 4 Kroner er maaske Daglejen for 3 Dage. Saa det kan ikke siges om Nedsættelserne paa denne Toldlov, at de ikke have noget at betyde — de kunde selvfølgelig være større.

Saa er der endelig Stempelskatten paa Vin. Det undrede mig noget at høre det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) tale om den — jeg ser, han er ogsaa optaget andetsteds. Det er ikke saa sjældent, at der ankes over, at alle indirekte

Skatter medføre stort Besvær. Jeg læste i et Blad i Morges — om det er Tilfældet eller ej —, at Menneskeskeletter, som indføres til videnskabeligt Brug, den ene Gang kunne blive fortoldede som Galanterivarer og en anden Gang som Naalemagerarbejde, idet de ere føjede sammen med Staaltraad. Man kunde jo meget let paavise andre Forhold ogsaa ved den nuværende indirekte Beskatning, som se meget mærkelige ud. Men det forekommer mig rigtignok, at Stempelskatten, som fra de fleste Sider har lidt saa haard en Medfart, ikke er saa forskrækkelig, hvis man sammenligner den med andre Ting. Alle indirekte Skatter ere besværlige, det indrømmer jeg, og jeg vil for mit Vedkommende gerne være med til at komme mere og mere bort fra dem over til den langt mere reelle og nemme direkte Beskatning. Men det ville de Herrer jo netop ikke. Det forekommer mig imidlertid, at de Angreb, der have været rettede paa Stempelskatten, have været af en noget skrøbelig Art. Hvis det virkelig er Tilfældet, at man mener — og det synes nogle af Angriberne at mene —, at Vin er et godt Skatteobjekt, kan jeg for mit Vedkommende ikke tillægge disse Angreb saa overordentlig megen Betydning. Den Anke, at man maa tænke sig, at en Vinhandler staar i sin Butik, og i det ene Hjørne ringer Telefonen, og i det andet kommer den tilsynshavende, og i det tredje Hjørne staa Kunderne, og selv staa Vinhandleren med Hænderne fulde af 128 Stempelmærker — det, mener jeg, kan kaldes en dramatisk Situation, men det synes mig ikke at have noget videre med Virkeligheden at gøre. En saadan Situation vilde være højst mærkværdig, og i det praktiske Liv kommer man ikke saa let i dramatiske Situationer, som det kan hænde i et Indlæg. — I alt Fald vil jeg sige med Hensyn til Stempelskatten, at det forekommer mig, at den rammer et godt Skatteobjekt, men jeg for mit Vedkommende vil være meget vel tilfreds med at sige, at kunde man endelig finde en anden Form, som indbringer samme Resultat, saa er det mig ikke om at gøre, om det bliver i Form af disse Lovparagraffer, naar man blot faar Pengene paa denne gode Skattegenstand, som jeg tror Vinen er.

Pagh: Idet jeg gerne efterkommer den højtærede Formands nylig gjorte Hensiling, skal jeg indskrænke mig til at fremsætte et Par korte Bemærkninger.

For nogen Tid siden har man i England foretaget en Undersøgelse for at